

Lurkó

1947. április 15.

A Fiatalok Egymásért Egyesület magazinja

web: fiatalokee.xw.hu

Főszerkesztő: Braunné Bósz Helga
és Böndör Tibor

Ingyenes

Tördelte: Lückl Roland

Kedves Olvasó!

Decembéri számunkban sok közérdekű, hasznos és szórakoztató írást talál. Lelje örömét olvasásukban, kellemes időtöltést kívánok az egyesület nevében!

Braunné Bósz Helga

Örülök, hogy ismét a Lurkó hasábjain köszönhetem Önöket! Helyi lapunk immár hatodik éve része a falu életének. Reméljük, ez idő alatt sok hasznos és érdekes információval láttuk el Önöket! Ha kíváncsi, honnan indultunk- és mivé fejlődtünk, tekintse meg **h o n l a p u n k a t** (www.fiatalokee.xw.hu). Igyekszünk a továbbiakban is a falu javát szolgálni.

Eckartsweier partnerkapcsolat

2006. november 18-án meghívásunkra Györkönybe érkeztek testvértelepülésünk küldöttei: Eckartsweier jelenlegi és korábbi elöljárója feleségeikkel, valamint Willstätt elöljárója feleségével. Leidiger asszony is meglátogatott bennünket. Ezen

alkalomból rendkívüli ülést tartottunk a polgármesteri hivatalban. A ülésen kölcsönösen megerősítettük egymást, hogy a kapcsolatot tovább ápoljuk. Ennek jegyében meghívtuk a települést a 2007. évi Nemzetiségi Napokra partnerkapcsolatunk 10. évfordulójának megünneplésére.

Tartalom

1. oldal:

- Kedves Olvasó!
- Eckartsweier partnerkapcsolat

2. oldal:

- Építési hulladék
- Szélerómű park
- Pályázatok

3. oldal:

- Foci - 2006. Ősz
- Választások

4. oldal:

- A kis betlehemi csillag

5. oldal:

- Mikulás
- A 3 szegény parasztlány
- Konyhatündér: mézeskalács karácsonyra

6. oldal:

- Kultúra: könyv és zene

7. oldal:

- Egyházi hírek

8. oldal:

- Adventi vásár
- Evangélikus alkalmak

9. oldal:

- A FEE jelenti...
- Sport Szelet
- Gólyahír

10. oldal

- 10 éves a Györkönyi Nyugdíjasklub

11. oldal:

- Bemutatkozik... A BeanettBt.

12. oldal:

- Márton-napi lámpás felvonulás
- Bemutatjuk új óvónőnket
- Óvodás szüreti mulatság

Önkormányzati hírek

Építési hulladék

2006.11.20 óta a temető mögötti ideiglenes építési hulladéklerakó út melletti részén visszaállítottuk az eredeti állapotot, azaz újra van árok. Az árkon túl partoldalát képeztünk, hogy a temető szintjével egy magasságban legyen, illetve a régi gázcsere telep után szinttel. Ennek eredményeként következő év őszén már azt láthatjuk a műútról, mintha egy összefüggő terület lenne. A partoldalra sövénykerítést telepítünk. A földmunkálatokhoz Adam Koch biztosította a markolót és kezelőjét, ezúton köszönjük a segítségét.

A területet kapuval lezártuk, hogy boldog-boldogtalan a környékről ne hordja oda a szemetét. Két hét alatt csak munkaidőben - 30 nem györkönyi lakost kellett, elküldeni a szemetével együtt. A kapuhoz az anyagot a Jerking Farm Kft. biztosította. Ezúton köszönjük mindenkinek a segítségét.

A györkönyiek továbbra is vihetik az építési hulladékot a területre akár hétköznap, vagy hétfévén. Nagyobb mennyiség esetén (épület,

épületrész bontása) kérem, hogy

egyeztessünk. Sok esetben vízmosások hagyta árkoknál is megfelelő helye van a tömésfalnak. Azaz némi szervezéssel két problémát is sikerül orvosolni.

A kulcs a hivatalban. A kulcs használatáról naplót vezetünk. Amennyiben hétfévén vannak munkálatok, kérjük péntekig jelezni és a kulcsot elvinni.

A fenti intézkedéseket a falu érdekében hoztuk meg, mivel:

§ a nyári-őszi tempóval 1-2 év alatt megtelt volna a terület - utána hova visszük? A fenti intézkedésekkel várhatóan jó néhány évig a probléma megoldódni látszik

§ egy rendezett faluképbe nem illik, hogy a faluba jövet egy rendezett temető mellett szemételep fogadja az itt élőket, vagy erre járókat.

Köszönöm figyelmüket és megértésüket: Braun Zoltán

Szélerőmű park

Röviden összefoglalnám, hogy hol is tart a szélerőmű projekt.

28 db 2 MW-os (az atomerőműben 1 reaktor 440 MW-os, és abból négy van ott) tornyot terveztek kezdetben. A környezetvédelmi engedély alapján ebből 24 db (48 MW egy reaktor 11%-a) torony építési engedélyezési tervének előkészítését végzik Szombathelyen. Ez jó hír, mivel az egyik fő mérföldköve a projektnek a környezetvédelmi engedély jogerőre emelkedése volt.

A következő mérföldkö az építési engedély kérelem beadása, majd ezt követően annak elfogadása. Ezután is van még akadályozó tényező, hogy a megtermelt elektromos energiát a Magyar Villamos Művek átveszi-e. Amennyiben erre is meg lesz az áldás, várhatóan tavasszal, nyár elején, akkor már „csak” a kivitelezés van vissza. A tornyokat augusztusra megrendelték. Amennyiben minden rendben megy, 2007 őszén a tornyokat megépítik.

Braun Zoltán

Pályázatok

1. Pusztahencsével közösen adtuk be az Egészségterv pályázatot, melynek főbb programjai olvashatóak az alábbiakban:

- „Harc az öregedés ellen” c. programmal szeretnénk megcélozni az asszonyokat, akik eddig is végezték heti rendszerességgel a tornát, a résztvevők körét szeretnénk bővíteni.

- „Frissen, fűgén, fiatalon” c. programmal fiatal lányok aerobik iránti igényét szeretnénk kielégíteni, létszámukat folyamatosan bővíteni.

- „Várakozzunk esztétikus környezetben!” c. programmal a település lakosságát szeretnénk megcélozni, azzal, hogy kulturált és esztétikus körülmények között várhatják az érkező és induló buszokat. A program megvalósításában (buszmegálló cseréje, környezetének javítása, parkosítása) településünkön bejáró munkavállalók, szakemberek (pl: ács) segítenek.

- „Óvjuk meg kútjainkat!” c. programmal településünk különböző részein (10 helyen) található régi kút, ezeknek az állagát, valamint környezetét szeretnénk megjavítani, felújítani, parkosítani. A programmal elérni kívánt célcsoport a kutak környékén élők.

- „Négy évszak sportokban” c. programmal megcélozzuk a családokat, akikkel közösen az évszakoknak megfelelő szabadtéri versenyeket, játékokat szeretnénk megvalósítani.

- „Nehéz a túlsúlyoktól búcsút venni” c. programmal lakosság azon személyeit szeretnénk megcélozni, akik túlsúllyal küzdeknek. Ez a település lakosságának nagyobb százaléka.

- „Ételed az életed” c. programmal szülőket, szakácsokat, gyerekeket, óvónőket, dadákat, pedagógusokat szeretnénk megcélozni.

(folytatás a köv. oldalon)

("Pályázatok" folytatás)

2. Ifjúsági Információs pont pályázat

- 2005-ben nyertünk 500 eFt-ot a Művelődési ház működtetésére
- 2006-ban újra pályáztunk 2 millió Ft-ot
 - Működésre (Művelődési Ház fűtése, világítás)
 - Munkabérre

3.A közszolgáltatásokhoz való egyéni hozzáférés akadálymentesítésre írjuk a pályázatot, melynek segítségével a Hivatal épületét tudjuk korszerűsíteni

- 3-6 m Ft-ot lehet pályázni
- önerő 5-15%

4. Az Iskola által sporteszközre nyert pályázat 100 eFt

5. Gyermekeink Alapítványa (Iskola) 200 eFt működési költségre nyert pályázatot

6. Az Iskola Mobilitas pályázata 200 eFt értékben függőben van

7. Az Iskola indul egy komoly HEFOP-os pályázaton, amelyen 5 mFt-ot lehet nyerni, fejlesztő eszközökre, működésre és képzésekre.

Braun Zoltán

Foci - 2006. Ősz

Labdarúgó csapataink nem a legjobb előjelekkel vágtak neki az új szezonnak.

A csapatok háza táján elég nagy volt a mozgás. Mindkét edző távozott, helyüket Hadobás Zoltán és Fekete László vették át. A felnőttek közül három meghatározó játékos is elment. Szucsó József a játékvezetést választotta inkább, Deák Zoltán („Bill”) Bátaapátiba, Krausz Frigyes pedig Németországba igazolt.

A helyükre érkezők Pakról és Nagydorogról igazoltak hozzánk.

A felnőtt csapat 8. helyezése sokakat csalódással tölthet el, de a dobogó mindössze 6 pontra van tőlünk. A mezőnyben nagyon sok az azonos képességű csapat, gyakoriak az ún. „keresztbeverések”. Nehezíti helyzetünket, hogy a szezon végén 3 labdarúgónkat is kiállították. A legsúlyosabb eltiltást Buzás Tamás kapta, aki a bajnokság végéig nem léphet pályára.

Az ifjúsági csapat meggyőzően menetelt egészen az utolsó fordulóig, amikor elszenvedtük első vereségünket. Ettől független fiaink az első helyről várhatják a tavaszi rajtot.

Az ifik góllövőlistáját Szűsz Viktor vezeti 23 góllal, Berta Gábor 15 góllal a negyedik helyen áll.

Bízva a tavaszi jó folytatásban, tekintsük át az eddigi eredményeket:

	Felnőttek	Ifjúságiak
Györköny - Kölesd	3-5	5-2
Harc - Györköny	3-4	-
Györköny - Báta	4-1	7-0
Alsónána - Györköny	4-4	0-10
Györköny - Gyapa	7-0	-
Dunaföldvár - Györköny	4-2	2-7
Györköny - Váralja	5-3	8-0
Bonyhádvarasd - Györköny	2-6	-
Györköny - Tengelic	2-2	5-1
Nagydorog - Györköny	3-0*	1-13
Györköny - Pusztahencse	1-0	-
Györköny - Fadd	2-4	3-3
Pálfa - Györköny	5-2	5-2

* a mérkőzés félbeszakadt, az eredményt a Fegyelmi Bizottság állapította meg.

A tavaszi rajtig játékosainknak és szurkolóinknak jó pihenést kívánok!

Erdei Tamás
SE Elnök

Az önkormányzati választások eredményei

Települési választás eredményei:
Polgármester:

Braun Zoltán

Testületi tagok:

Böndör Tibor

Budai Károly

Hernádi György

Krämer János

Krausz Jánosné

Kuti Imréné

Schweigert György

A kisebbségi önkormányzati választás eredménye:

Elnök:

Krausz Jánosné

Testületi tagok:

Bock Zsuzsanna Mária

Eszterle György

Köhler János

Rodenbücher Mihályné

Új civil szervezet alakult

2006.11.22-én megalakult a Györkönyi Pincehegyért Egyesület. Az egyesület célja, hogy a györkönyi pincehegy és a györkönyi bor ismertebbé váljon. A cél eléréséhez elsősorban összehangolt munkára, tervezésre van szükség, másrészt az elképzelések megvalósításához pénzre. Mindehhez nyújt keretet az egyesület létrejötte és munkája, azon keresztül, hogy egyeztetjük az elképzeléseket, majd tervezünk, és a tervekhez pályázatokon keresztül a forrásokat megszerezjük. Várjuk az együttműködőket és támogatókat az egyesület soraiba.

További információ az egyesületről és a belépési lehetőségről a polgármesteri hivatalban.

Braun Zoltán

A kis betlehemi csillag

A kis csillag a milliárdnyi többi között állt fenn az égen. Végtelenül messzi kis fehér pont volt csupán. Senki sem vette észre - éppen ez volt bánata. Hajnalban nem az ő fénye világított a legerősebben, nem ő volt az Esthajnalcsillag. A Nagy Medve sem ő volt, de még csak a gyepplő sem a Göncölszekér rúdjánál.

Amikor látta, hogy a betlehemi istálló feletti csillag milyen erősen fénylik, ezt gondolta: „Én is szeretnék egyszer így világítani! Egyszer ott állni az istálló felett, ahol a gyermek megszületett!” De a Föld nagyon távol volt.

A gyermek a jászolban mégis meghallotta kívánságát. És a sok-sok más csillag között a kis csillagot is meglátta.

Ezután a következő történt: a kis fehér pont lassan kezdett kiválni a Tejútból, és süllyedt mélyebbre, egyre mélyebbre. Ahogy egyre ereszkedett, úgy lett mindig nagyobb és nagyobb. Már olyan nagy lett, mint egy kéz, öt sárga csóvaszerű nyúlvánnyal. Úgy nézett ki, mint egy igazi csillag. És ekkor nagy csöndben leereszkedett egészen az istállóig. Odacsücsült a jászol szélére, de kissé ijedtnek látszott. Mária, aki éppen aludt, csodálkozott, hogy egyszerre mégis milyen világos lett.

- Karácsony van - mondta a gyermek a csillagnak -, kívánhatsz valamit. Tudom, hogy van egy nagy kívánságod.

A kis csillag látta a gyermek arcát, amint éppen rámosolygott.

- Nincs semmi kívánságom - mondta a kis csillag, egyáltalán nem szerénységből. Valóban elfelejtette, amit korábban oly nagyon kívánt magának. - Egyet szeretnék csak - mondta ki végül. - Hadd maradjak itt, a közelemben, ahol téged láthatlak. Mindig melletted szeretnék lenni. Maradhatok?

- Igen - válaszolta a gyermek. - De csak úgy maradhatsz velem, ha elmész. El az emberekhez, akik itt laknak a Földön. S ha elmondod nekik, hogy láttál engem.

- Az emberek nem fogják megérteni az én nyelvemet, s nem fognak hinni nekem - mondta a kis csillag. - És

hogyan jutok el hozzájuk? Mind a házukban vannak. Az ajtók zárva, s olyan hideg van.

- Épp azért, mert hideg van, neked kell odamenned és felmelegítened őket. Az ajtók? Én is magam fogom azokat kinyitni. Én is ott leszek azoknál az embereknél, akikhez te elmész.

A kis csillag hallgatott. Még kisebbnek érezte magát, mint korábban.

Amikor a gyermek látta, hogy a csillag szomorú, rámosolygott:

Ha rászánod magad, ajándékozok neked valamit. Minthogy öt csillag-ágad van, öt dologgal ajándékozlak meg téged. Ahova elmész, ott mindig világos lesz. Az emberek meg fogják érteni beszédedet. Meg tudod majd érinteni a szívüket. A szomorúakat fel tudod majd vidítani, s végül a békétleneket ki tudod engesztelni.

- Megpróbálom! - mondta a kis csillag. Ahogy indulni készült, érezte, hogy a fényből, amely a gyermeket körülvette, egy kevés ő mellé is szegődött. Egy kevés a melegségből és az örömből s az ő békéjéből.

A istálló fölötti kis csillag továbbra is apró és fénytelen maradt, láthatatlanul vándorolt a Föld fölött. Vitt viszont egy titkot magával, amelyről a többi csillag semmit sem sejtett: rámosolygott a gyermek, s őt küldte útra. Hitet adott neki, hogy miért, alig tudta felfogni.

Épp hogy elindult, egy kunyhóhoz ért. Egy öregasszonyt talált ott, az asztalra könyökölve. Alig vette észre, olyan sötét volt a házban.

- Jó estét! - köszönt a kis csillag. - Sötét van itt nálad. Bejöhettek?

- Nálam mindig sötét van - mondta az öregasszony. - Még akkor is, ha fényt gyújtok. Vak vagyok. De kerülj beljebb, akárki vagy is.

- Köszönöm - mondta a kis csillag, s leült az asztalhoz az asszony mellé. S amint ott ültek, a csillag elmesélte hosszú útját az égből, s azt, amit Betlehemben átélt. Olyan szépen mesélt, hogy az asszony azt mondta: - Mintha én is látnám a gyermeket a jászolban. De hát én vak vagyok, s a gyermek is messze van. Ha nálam maradsz, akkor világosabb lesz. Maradj nálam, akkor nem leszek annyira egyedül.

- Te már soha többé nem leszel egyedül - mondta a csillag. - A gyermek fénye most már mindig nálad marad! De milyen különös is ez a fény: csak akkor tudod megtartani, ha tovább ajándékozod.

- Értem - mondta az asszony.

Miután elbúcsúztak, az asszony bezárta kunyhója ajtaját, s elindult a mezőkön keresztül. Úgy ment, mint bárki, aki lát. Az úton előtte ott volt a fény. Az a fény, amit a világtalanok is látnak.

A kis csillag boldog volt. Még sok ajándékot kellett szétosztania, s a karácsonyestnek sem volt még vége. De nem ért a dolga végére. Még ma is ott vándorol a Föld fölött. Esténként a csillagos égen meg tudom neked mutatni, hogy valamikor hol volt. De hogy ma hol van, azt nem tudom. Azt viszont tudom, hogy azokhoz mind elmegy, akik kívánnak valamit. Az asszony azt kívánta, hogy csak annyira lásson, hogy útra tudjon kelni. De maga a kis csillag is, ma is még csupán egy kis fehér pont lenne az égen, ha nem lett volna egy nagy-kívánsága.

Maria Loley

(Fordította Szende Ákos) * * * Az alábbi mese a *Ferne Heimat - Flüchtlinge erzählen Märchen (A távoli haza - menekültek meséi)* című könyvből való (Verlag Holzhausen, Wien, 2000).

Ünnepi Oldalak

Mikulás

Sokan nem is tudják már, honnan ered a Mikulás. Felőtt fejfel már csak arra emlékszünk, milyen érzés volt várni rá, majd örömmel meglesni, mit tett az olyan nagy gonddal kifényesített csizmába.

Mikulás valójában szent Miklós püspök volt, egy igazi szakállas öregember, aki életét a jócselekedeteknek szánta. Sok száz évvel ezelőtt élt. Nem fehérprémes bundában, hanem vörös palástban járta csendben a várost, s adakozott a szegényeknek - kinek mire volt szüksége. Halljunk egy ilyen történetet:

A három szegény parasztlány

Akkoriban még másként működött a házasság: nem szerelemről, vagy családról, hanem hozományról szólt. Myrában élt három szegény parasztlány, egyedül. Nem volt

senkijük, de már mindhárman eladósorba kerültek. A legidősebb lány már megtalálta a szerelmet, ám hozomány nélkül esélye sem volt, hogy összeházasodhasson választottjával.

Egy este a kisebbik nővér halk motozásra lett figyelmes. Borzasztóan hideg volt, ezért magára kapott egy vastag köpenyt, s úgy nézett ki a tornácra. Kinyitotta az ajtót, s egy hatalmas, pénzzel teli zsákot talált. Körülnézett, de már nem látott senkit. Miután a nagyobbik testvér férjhez ment, még kétszer megtörtént a csoda. Bár nem tudták ki lehetett a jötevő, a kisebbik lány még látott a távolban egy vörös palástot, és egy hatalmas süveget. Ma már tudjuk, hogy Szent Miklós püspök volt az.

Konyhatündér: mézeskalács karácsonyra

A régebbi időkben is sokféle mézes süteményt készítettek, nagy örömet szerezve vele a családnak és a megajándékozott ismerősöknek, rokonoknak. A karácsonyi mézesek szinte mindig hozzátartoztak az ünnep illatához, hangulatához. Vannak anyákról lányokra, generációkról generációkra öröklődő receptek. Az alábbiakban egy puszedliszerű mézeskalács összetételével, elkészítésével szeretnénk megörvendeztetni azokat a kedves olvasóinkat, akiknek még nincs bevált receptjük, vagy eddig még nem sütöttek ilyen finomságot, de szívesen kipróbálnák.

Hozzávalók: 1 kg liszt, 4 dl porcukor, 2 kávéskanál szódadikarbóna, 2 kávéskanál fahéj, 2 kávéskanál őrölt szegfűszeg, csipet só, 10 dkg zsír vagy margarin, 3 egész tojás, 2 és fél - 3 dl méz, + ha díszítjük: egy tojásfehérje, 6 evőkanál kristálycukor.

A porszerű anyagokat összekeverjük, belemorzsoljuk a zsiradékot. A közepébe öntjük a mézet, beleütjük a tojásokat, és az egészet jól összegyúrjuk.

(Előfordulhat, hogy a méz kicsit nehezebben veszi fel a lisztet, ezért a liszt egy kis részét az elején félretesszük, és a kidolgozáskor gyúrjuk a tésztahoz.) A deszkát bőven lisztezhetjük. Inkább arra vigyázzunk, hogy ne legyen túl lágy a tészta, mert akkor túlságosan megdagad a sütőben, "elfolyik" a forma, és ráadásul lukacsos lesz a sütemény felülete. A tésztából egy kisebb darabot vágunk, és alaposan lisztezett deszkán két-három milliméter vékonyra nyújtjuk. Kiszaggatjuk, vagy kivágjuk a formákat, és vékonyan kiszírozott, kilisztezett tepsibe rakjuk. (Ha egy nagyobb kést teszünk alá, átemelésnél nem deformálódik.) Közepesen forró sütőben sütjük, de nagyon vigyázzunk, hogy meg ne égjen, mert igen hirtelen megsül. A között nem újrakenni a legfeljebb, látjuk, egy kicsit belisztehetjük.

A kisütött formák felületét cukormázzal díszíthetjük, "írhatjuk meg". Ehhez csipet sóval felverünk egy tojásfehérjét. A kemény habhoz mintegy hat-hét közepes kanálnyi

cukrot keverünk. A cukorhab egy kis részét nejlonzacskó sarkába töltjük, befőttes gumival szorosan zárjuk. Ezután a zacskó sarkát 1,5 milliméter hosszan levágjuk, és már díszíthetünk is kedvünkre, amely néhány óra alatt megszárad.

Ha ajándékba adjuk, celofánba csomagolhatjuk. Ha karácsonyfadísznek is szánjuk, a kész nyeket kasszilyként ünk szalagot szeretnénk belefűzni, akkor még nyersen lyukasszuk át, például egy filctoll kupakjával.

A mézeskalács készítése az adventi időszakban a közös, családi előkészület része is lehet. A süteményformák megtervezésénél, a szaggatásban, de főleg a díszítésnél a gyerekek szívesen ügyeskednek. Nem beszélve arról, hogy az ünnepen még nagyobb örömmel kínálják, és természetesen fogyasztják majd azt a mézes süteményt, amelynek elkészítésében ők is részt vettek.

Sok sikert, finom mézest kívánunk!

összeállította: Braunné Bösz Helga

Kultúra - könyv és zene

Kedves györkönyiek!

Böndör Tibor 1 évvel ezelőtti felkérésére könyvünk, a Töredékek fogadtatásáról szeretnénk írni.

Először is szeretnénk köszönetet mondani azon falubelijeinknek - hiszen nekik íródott -, akik megvették, elolvasták a könyvet. Azt is köszönjük, hogy nagyon sokan elmondták véleményüket (telefonon, levélben, személyesen), dicséretüket, köszönetüket, hogy ez a könyv megíródott.

Még egy ilyen kis könyv megírása, a felgyülemlett gondolatok, emlékek összeszedése - még mennyi kimaradt -, leírása is igen sok munkába, kiadása pénzbe került. A visszajelzések azt igazolják, szívesen áldoztak rá, nagy örömet jelentett mindenkinek az olvasása, még azoknak is, akiknek a nevek, események ismeretlenek, pl. a tokodi barátainknak.

A továbbiakban engedjék meg, hogy néhány véleményt idézzek:

„Nem tudtam letenni, még éjjel is olvastam, végig potyogtak a könnyeim.”

(Az első vélemény Kuti Margittól)

„Végig sírtam, aranyoskám, csodálatos könyv.” (Pámer Pali barátom)
„Milyen szépeket írtatok rólunk! Az ipiapacs játékon nagyot kellett nevetnem, ilyen tényleg volt.” (Kochné Jilling Évi)

„Nagyon érdekes írás, van benne olyan esemény, amiről még én sem hallottam. Csodálatra méltó, hogy ebben a korban -77 év- ilyen régi dolgokra még emlékszik, András bácsi.” (A kéziratot látta, javította ifj. Brunn János. Köszönet érte!)

„Ilyen jellegű írás még nem készült Györkönyről, ami ilyen szeretettel mutatja be a falut, a régi eseményeket és a rokonságot, barátokat.” (Rohn Mátyás volt polgármester)

„Liebe Anna und András! Vielen Dank für die Jerkinger Geschichte, das war eine Überraschung und eine Freude für Hannes, darin zu lesen. Liebe Anna, das Büchlein ist wirklich gut gelungen, dank deinem Fleiß und Mithilfe...” (Hannes und Gerda Wianat; dr Wianat János)

„Nagy figyelemmel olvastam a sorokat, gyermekkorom hasonlóan telt

el... Sok munkával és fáradtsággal volt az események elmesélése és fölírása, ezért köszönöm fáradságukat és örülök, hogy ezzel a könyvvel a régi életek meg lesznek tartva.” (Maria Fuhrmann, 83 éves kitelepített tanítónő)

Az Evangélikus Élet c. újság főszerkesztője, Pintér Károly meghatódottan olvasta a könyvet, részleteket használt fel a munkájában.

E néhány gondolattal szeretttük volna érzékeltetni, hogy a nagy gonddal, szeretettel megírt könyvünk olvasása sok embernek szerzett örömet, visszaemlékezést a szép és a csúnya időkre.

Úgy látjuk, egy nem jelentéktelen missziót is teljesít a könyv, Györköny megismertetését belföldön és külföldön. Így értéke nem kisebb egy turisztikai kiadványnál.

Minket pedig az elismerés boldoggá tesz - a betegségek legyőzésében segít-, kárpótol a munkáért, az időért, a pénzért.

Minden jót kívánunk a györkönyieknek! Az idősebbeknek, akiket ismerünk és a fiataloknak, akik a könyvből megismerhetnek minket és a régi életet:

Tisztán vagy Szódával

"Csak az látja jól a dogokat, aki kezdettől fogva figyel a fejlődését, kialakulását."

(Arisztotelész)

2006 tavaszán felkerestem Stefit tudva, hogy dobol a fúvósoknál és zeneiskolában is dobót tanul - hogy csináljunk egy zenekart, jómagam (Scherczer József) a családot boldogítottam addig otthon a gitárommal! Egy kis idő múlva egy szép, új dobfelszereléssel, egy 15 wattos gyakorlóerősítővel és egy Vorson gitárral nekiálltunk a zenélésnek a családi ház vendégszobájában! A Rodenbücher család segítségének köszönhetően a garázsukba költözhettünk. Vettünk egy mikrofont és kaptunk kölcsön két hangfalat erősítővel, melyet Scherczer János (a faterom) tetőtől talpig rendbe rakott! Azután megkezdődött a toborzás!

Énekes posztra Binder Csabi került, majd egy kicsivel később csatlakozott hozzá Wenhardt Tomi is. Sztányi Gergő a ritmusgitáros, Gösi Joci pedig a basszusgitáros szerepét vállalta! Megkezdődött a tanulás, egyszerű feldolgozásokat gyakorolva ismerked(t)ünk a zenéléssel!

Szeptemberben Pori (Porteleki János) születésnapja pincebulijára meghívta a zenekart ZENÉLNII! Nagyon korai volt a fellépés! A ritmusgitár az utolsó pillanatban lett meg, basszusgitár pedig nem volt! A szűkös repertoár és a hiányos felszerelés és tudás ellenére a buli jól sikerült! A koncert előtt született meg a zenekar neve és a logoterv! A logo alapötlete Bor Lacitól (Borisz) származik.

Ősszel a zenekar beköltözött a Művelődési ház színpadára néhány hétre, azután a végleges próbaterembe pakoltunk! Ezért köszönjük szépen Livi segítségét és támogatását! (Nagyjából ebben az időben vettük meg a basszusgitárt!)

A zenekar híre gyorsan ment és ehhez társult sok téves információ is! (Természetesen kis falunk se mentes a szájhagyomány útján terjedő, gyakran alaptalan pletykáktól.)

Némi motiváció hatására úgy döntöttünk elvállaljuk a búcsú koncerten való szereplést! Sokat készültünk az eseményre, mivel ez volt az első „hivatalos” fellépésünk! A koncert pontosan kezdődött, ami ritkaság. A közönség pozitívan fogadta a zenekart, ami csökkentette az izgalmakat! A Babel zenekar által megteremtett technikai háttér nagyon sokat jelentett a megszólalásnál! Kissé feszülten, izgulva, de jól éreztük magunkat! A visszajelzések teljesen pozitívak voltak minden irányból!

Mostanság pedig új számokat gyakorolunk, pénz gyűjtögetünk, hogy fejlesszük a felszerelésünket!

Polly

Binder Csaba - ének

Wenhardt Tamás - ének

Rodenbücher István - dob

Gösi József - basszusgitár

Scherczer József - szólógitár

Sztányi Gergő - ritmusgitár

Egyházi hírek

Hatvan éves fájdalom

1946. novemberének 2. vasárnapján a györkönyi németajkú evangélikusok 150 éves templomukért adtak hálát az egyház Urának. Örömük azonban nem tarthatott sokáig. Már másnap hajnalban sok házból sírás hallatszott. A kitelepítésre ítélt családokat álmukból verték fel, fél órát adva nekik, hogy a legszükségesebb holmikat összecsomagolják. Hiába vallották magukat magyar nemzetiségűnek, papírjaikat meghamisították, menniük kellett. Három napig a szomszéd falu vasútállomásán, marhavagonokban várták, hogy megkönyörül-e rajtuk a hatóság vagy az Úristen. Voltak, akik éjszakánként hazaszöktek élelemért, ruháért, többen közülük visszatérés helyett elrejtöztek a környéken. Amikor a faluban csütörtök este hírül vették, hogy elindult a szerelvény, meghúzták a harangokat. Hátha még hallják az útrakelők. Talán utoljára.

A kitelepítés 60. évfordulóján, november 13-án - ahogy a népnyelv mondja: „búcsú hétfőjén”-, ugyanezek a harangok hívogattak minket csendes főhajtásra. Az immár 210 éves templom megtelt az emlékezőkkel. Megható volt, amikor az egyházmegye esperese, Szabó Vilmos Béla Rúth könyvének első fejezetét felolvastva elmondta, hogy sorstársként áll a gyülekezet előtt. Szüleit egykor magyarságuk miatt telepítették át a határ túloldaláról a trianoni határok közé szorított Magyarországra.

Az istentisztelet után a templom falán elhelyezett emléktábla köré gyűltek a jelenlevők. A márványlapon két nyelven ez a felirat olvasható:

„Üldözöttek vagyunk, de nem elhagytak, letipornak, de nem pusztulunk el.” 2.Kor.4,9.

A kitelepítés 60. évfordulóján az igazságtalanul meghurcoltakra és Isten gondviselő szeretetére emlékezik a Györkönyi Evangélikus Gyülekezet.

Avatóbeszédében Dr. Józán-Jilling Mihály, a Tolna Megyei Német Kisebbségi Önkormányzatok Szövetségének elnöke, Györköny szülőtte beszélt a történelmi igazságtalanságról, majd - mint az országos német önkormányzat alelnöke - elsőként koszorúzta meg az új emléktáblát. Elhelyezte koszorúját az egyházmegye, a helyi önkormányzat és a kisebbségi önkormányzat, az általános iskola és a gyülekezet is.

A megemlékezés az esti órákban folytatódott a Művelődési Házban, az evangélikus gyülekezet és a helyi német kisebbségi önkormányzat irodalmi összeállításával. Brunn János tanár történelmi visszatekintését hallgatva sokat tanulhattak azok is, akik 60 évvel ezelőtt még nem éltek. Az előadás, a megható versek és Zimre Péter Hazatérés című filmjének levetített részletei sokak szemébe könnyeket csaltak. Szolgált közöttünk a falu énekkara is.

Ezen az alkalmon adtuk át az évforduló kapcsán meghirdetett

rajzpályázat díjait. A sok szép, igényes munka közülük a következő alkotások voltak kiemelkedők: 1-4 oszt korcsoport: Venter Adrienn, Schall László, Lamm Tímea, 5-8 oszt korcsoport: Csahóczi Eszter, Csurkovics Bernadett, Zsednai Csaba. A helyi Német Kisebbségi Önkormányzat különdíját Kövér Bence, a Tolna-Baranyai Evangélikus Egyházmegye különdíját Kuti Livia kapta. Köszönjük a rajzokat! Gratulálunk a díjazottaknak!

Az egyik kisiskolás utólag elárulta, hogy mielőtt művét megtervezte,

másfél óráig hallgatta dédapja visszaemlékezéseit. A többiek is sok új ismeretre tehettek szert, miközben rajzolás előtti kérdéseikkel a múltat kutatták. Így érte el célját a gyülekezet által kiírt pályázat. Az est végén gyertyát gyújtottunk a kitelepített családok névsora előtt a meghurcoltak emlékére, gondolva mindazokra is, akiket bárhol a világon, bármilyen okból igazságtalanul üldöztek el otthonukból, földjükről.

Hisszük, hogy megemlékezésünk nem felszakította, hanem gyógyulni segítette a régóta hordozott sebeket. Mint ahogy befejező énekünkben kértük is: „Uram, hozzád esdeklek, mert gyógyulást szívemnek bármilyen nyomorúságban csak Te adhatsz, én köszölnék!”

dr. Zsednai Józsefné lelkész

A németek kitelepítése Györkönyből 1946-1948 között

A mögöttünk hagyott XX. századi magyar történelem súlyos politikai bűnökkel és abból következő emberi tragédiákkal volt terhes. Ezek egyike a magyarországi németek II. világháború utáni kollektív felelősségre vonása és kitelepítése volt.

Már a 19. század végén erőteljes volt a németek elmagyarosítására való törekvés, és a két világháború között politikai és értelmiségi körökben a zsidóellenesség mellett a németek elleni ellenszenv is nagy teret kapott. Horthy Miklós már 1939-ben buzgón támogatta Hitlernek azt a tervét, hogy a Németországon kívül élő töredék német népcsoportokat visszatelepítse az anyaországba. A hírhedt 1941-es népszámlálás is rejtetten azt a célt szolgálta, hogy kiszűrje a „nemzetellenesnek” minősíthető személyeket, így azokat, akik német anyanyelvűnek és német nemzetiségűnek vallották magukat. Tudjuk, hogy ez a népszámlálás vált a kitelepítések alapjává.

(folytatás a köv. oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

1945-től kezdve három folyamat is zajlott egymással párhuzamosan Magyarországon, és mindegyiknek a németek váltak áldozataivá. Le kellett telepíteni a Magyarországra menekült bukovinai székelyeket, a kelet-magyarországról a földhöz és házhöz jutás reményében a Dunántúlra érkezetteket és a felvidékről kényszerrel idetelepített magyarokat.

A problémák megoldása mellett kedvezett ez a helyzet a politikának ahhoz is, hogy régen dédelgetett tervét megvalósítsa, és a svábokat elűzze szülőföldjükről.

Tolna megyében ez a folyamat korán elkezdődött. Már 1945. májusában internáló tábor működött Györkönyben, ahová több faluból hurcolták ide a székelyeknek helyet adó svábokat. 1945. novemberében

érkeztek az első kelet-magyarországi telepések a faluba. A sváboknak Németországba történő kitelepítése 1946. január 19-én Budaörsön kezdődött meg. Júniusig Tolna megyében nyolc településről vitték már el a svábokat. A magyarországi kitelepítés 1946. június eleje és november 8-a között szünetelt. Ezt az időszakot a

helybeliek egy része arra használta fel, hogy mentesítését kérje a hatóságoktól a kitelepítés alól. Ez csak keveseknek sikerült. Kiderült ugyanis, hogy a hatóságok az 1941-es népszámlálás statisztikai lapjait is meghamisították: akik annak idején a magyar nemzetiséget jelölték meg, azoknál a német nemzetiség is alá volt húzva. Többen ebben az időszakban elmenekültek a faluból, és másutt húzták meg magukat.

Majd eljött a györkönyiek számára is a végzetes nap: 1946. november 11-én, a búcsú hétfőjének hajnalán kezdték el összeszedni a korábban már listára került családokat, és vitték őket mindössze 20 kg-os csomagjaikkal a nagydorogi vasútállomásra. Itt a vagonok néhány napig vesztegeltek, így sokan elszöktek még. Erről a napról minden érintettnek megvan a maga személyes története. Kalász Márton író is megörökített egyik regényében egy történetet: „Nagydorogon (...) a várakozó szerelvényt a rendőrök ugyan figyelik, de a vagonokban levőket s a vagonokhoz közeledőket már senki sem zaklatja. A györkönyi parasztasszonyt közvetlenül indulás előtt fölengedik szállni a családjához anélkül, hogy szerepelne a listán. Addig úgy gondolta, ha nem köteles menni, itthon marad, s őrzi, amit meghagytak. S próbaképpen megsüt egy kemence kenyereket, áttalicskázza Györkönyről Nagydorogra, földogát belőle bárkinek, akinek szüksége van rá. Ezt naponta háborítatlanul meg is tehette. S hogy a szerelvény egyszer csak indulóban volt, a talicskát egy vasutasra bízta, s fölkapaszkodott a vonatra.”

Az első szerelvény végül elindult, de az itthon maradtak sem lélegezhetek fel, hiszen tudták, hogy csak haladékot kaptak. Újabb kétségbeesett mentességi kérelemhullám indult el többnyire eredmény

nélkül. 1947. szeptember 3-án sor került a második györkönyi csoport Németországba való szállítására. Ekkor azonban már a névjegyzékek összeállításakor nem az eredeti törvény szerint jártak el. Más szempontot vettek figyelembe, mégpedig főként a jó anyagi helyzetet. Ebben az időben írta egy miniszterelnökségi alkalmazott országos körútjának tapasztalatairól, hogy a „sváb kérdés lassanként a magyar demokrácia zsidó kérdésévé válik”.

A németek utolsó csoportját 1948. március 17-én hurcolták el Györkönyből. A falu őslakosságának mintegy felét telepítették ki Németországba. Az idegen földről később sokan visszazöktek. A maradék pedig máig visszavágynak szülőfalujukba.

Brunn János

Adventi vásár

Az evangélikus gyülekezet adventi vásárt tervez, melynek keretében jó állapotban levő, de tulajdonosa számára fölöslegessé vált használati cikkek, ruhanemű, könyv, dísz tárgy stb. felajánlását kéri és várja az egyházközség javára. Az összegyűlt tárgyak alacsony áron megvásárolhatók lesznek. Ezzel segíthetjük a nehezebb anyagi helyzetben élőket, a bevételt pedig a gyülekezet céljaira fordítjuk. Az együttműködést megköszönve áldott adventi időt kívánunk a Lurkó minden olvasójának!

dr. Zsednai Józsefné

Evangélikus alkalmak

A karácsonyi ünnepkörben a következő alkalmainkra várunk mindenkit:

december 17., 16.00:	gyermekek karácsonyi műsora
december 24., 10.00:	ádvent 4. vasárnapi istentisztelet
	18.00: karácsony esti istentisztelet
december 25., 10.00:	karácsonyi istentisztelet úrvacsoraosztással
december 26., 10.00:	karácsonyi istentisztelet
december 31., 10.00:	istentisztelet
	18.00: óév esti istentisztelet
január 1., 10.00:	újévi istentisztelet úrvacsoraosztással

Mindenkit szeretettel várunk!

dr. Zsednai Józsefné, lelkész

A Fiatalok Egymásért Egyesület jelenti . . .

Torna

Egyesületünk nyári programbeszámolója már nem aktuálisak, vagyis inkább nem fájdtánánk azok szívét, akik nem vettek részt rajtuk. Bánhatják! Mind a Funky Party, mind a Balaton körüli biciklitúra (vándortábor) nagyon jó volt.

Igy teljesen kipihenve vághattunk neki az ősnek. Mivel azonban erőtartalékaink hamar elfogytak, októberben új tevékenység (jelen esetben sportlehetőség) után néztünk. Persze csak az egyesület lány tagjai, a fiúk híznak...

Szóval tornázni kezdtünk. Eleinte nem is nagyon mertük híresztelni a dolgot, ismerve kitarásunkat („tornázz és/vagy fogj le egyedül”, brrr!!), de kellemesen csalódtunk magunkban. Igaz, hogy csak heti egyszer tornázzunk együtt, de kiindulási alapnak ez a 1,5-2 óra is elég. (Természetesen otthon

mindenki mindennap kőkeményen edz!!!)

Hogy mire tornázzunk? Egész gyűjteményünk van torna DVD-kből, videokazettákból (Bíró Ica, Callanetics, Schobert Norbi, Sinkó Andrea, Rubint Réka összes), szóval tudunk válogatni. És már nem is kell más, csak egy teremkulcs (Köszönjük az iskolának!), egy notebook, egy projektor és egy hosszabbító (ez utóbbiak saját példányok, de bízunk az „Egészségterv” pályázat pozitív elbírálásában, és akkor majd az egyesületi kutyüket fogjuk használni).

Ha tehát péntek, néha szombat esténként elhaladnak a tornaterem előtt, ne ijedjenek meg, nem egy szekta tagjai ugrálnak és emelgetik a kezüket, lábukat, csak mi tornázzunk, általában heten!

Komolyra fordítva a szót, bárkit (férfiakat is) szeretettel várunk egy kis mozgásra, erősítésre, nyújtásra, mert sokkal jobb

csoportosan szenvedni, mint egyedül! Általában péntek esténként 6-tól tornázzunk, akinek kedve van, jöjjön el, próbálja ki! De kukkolni nem ér...!

Foci szakkör

November végén egyesületünk néhány tagja úgy döntött, besegít az iskolában folyó oktató-nevelő munkába. Nevezetesen foci szakkört indít. Mikor ezt a cikket írom (nov. 25-én), a gyerekek visszajelzése alapján máris 13 fő szeretne részt venni ezen a sporttevékenységen. Reméljük, számuk, kedvük csak nőni fog az idő előrehaladtával! Jó focizást!

Pingpong

Az idén is megrendezzük éves pingpong bajnokságunkat, melyet december 30-ára tűztünk ki. Részleteket majd a plakátokon olvashatnak/olvashattok. Minden labdarajongót várunk!

Braunné Bósz Helga

Sportszelet

Kick-boks Magyar Bajnokság

Ez évben is Perkátán rendezték meg a Magyar All-Style-Combat harcművészeti bajnokságot, ahol a Titánok küzdősport egyesület kis létszámmal is (három fő) kiemelkedő eredményt ért el:

- Sebestyén György

harmadik lett küzdelmi kategóriában,

- Török Árpád elnök második lett formagyakorlatával,

- Binder Csaba pedig első helyet szerzett küzdelemben.

További jó versenyzést és eredményes küzdelem kívánunk

Kedves Györkönyiek!

Nagy örömmel tölti meg szívemet, hogy csupa jó hírrel tudok Önöknek szolgálni. A Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumától sikerült pályázaton támogatást nyerni. Ezzel meg tudtuk oldani a hátsó bejárat cseréjét a műv.háznál. A Tolna Megyei Munkaügyi Központ pályázati támogatásából pedig a műv.ház első ajtaját, valamint az üvegfalat tudtuk kicserélni, ill. a könyvtár padozatának linóleum borítását tudtuk laminált padozatra cserélni. Meg tudtuk oldani a könyvtár előtti lépcső akadálymentesítését is. Köszönjük a támogatásokat.

Októberben nekiláttunk a műv.ház konyhája átalakításának. Leidiger asszonytól megkaptuk a volt konyhabútorát teljes felszerelésével (villanytűzhely, kerámia főzőlap, mikró és mosogatógép). A felújításhoz „kredenc bulit” szerveztünk, e bevételt fordítottuk a szükséges dolgok megvásárlására (csempe, taposó...). A

konyha munkálatai társadalmi munkában készültek el. Ezúton szeretnék köszönetet mondani: Papp Imrének és csapatának, Wenhardt Jánosnak, Scherczer Mihálynak, Füller Titusznak, Schweigert Györgynek, Wenhardt Tamásnak, Scherczer Józsefnek, Gősi Józsefnek, Sztányi Gergőnek, Sztányi Jánosnak, Böndör Tibornak, Rodenbücher Istvánnak, Binder Csabának, Gősi Bernadettnek, Bósz Tímeának, Pámer Brigittának, Koch Petrának, Vigan Gyulának, Kuti Livinek, a Gazdák Mg Szövetkezetének, valamint az önkormányzat dolgozóinak. Nagyon jó érzés, hogy összefogással településünk értékeit tudjuk megóvni és fejleszteni.

Másik öröm, amely ért, az, hogy a Györkönyi Hagyományörző Egyesületnek a Duna- Mecsek Területfejlesztési Alapítványtól pályázaton egy kisbusz vásárlására sikerült támogatást igényelni. Biztosan

Gólyahír

(Braunné Bósz Helga)

Sajnos szárnyas barátunk nem teszi túl gyakran tiszteletét nálunk. Legutóbbi megjelenésünk óta csak egy új györkönyi polgárt köszönhetünk, név szerint Világ Zsombort, aki 2006. július 8-án látta meg a napvilágot Péccsett. De mint láthatják, ez a kis létszám öt nem zavarja. Gratulálunk a szülőknek és a tesónak a pici babához, és jó egészséget kívánunk!

többen látták már, ez egy kék Opel Vivaro 9 fős kisbusz. E gépjárművel szeretnék megoldani az - iskolások (versenyek, úszásoktatás...), a civil szervezetek (fellépés, meccsek...), a nyugdíjasok utazási gondjait.

Reméljük, sokáig fogjuk használni és jól fogja szolgálni településünk lakosságát!

Kuti Imréné

A Györkönyi Nyugdíjasklub megalakulásának 10. évfordulójára készült rövid áttekintés

10 éve, hogy ez a kis közösség együtt van. 1996. novemberében egy sikeres pályázatnak köszönhetően kaptuk a lehetőséget a nyugdíjas találkozóhely létrehozására.

A pályázat a helyi Német Kisebbségi Önkormányzat Frau Leidiger közreműködésével készült és a Német Belügyminisztériumtól (Baden-Württemberg tartomány) kapott 12.000 DM-ből vettük meg az induláshoz szükséges berendezéseket, felszereléseket. Helyiséget, fűtést, világítást az önkormányzat biztosítja.

Leidiger asszony erkölcsi és anyagi támogatása a napig nem szűnt meg, ezért neki külön köszönetet mondunk.

Éltünk a kapott lehetőséggel és megalakítottuk a helyi nyugdíjasklubot. Ma már örömmel mondhatom el, hogy 1996. novembere óta kevés hét telt el, hogy csapatunk ne találkozott volna. Ez annyit jelent, hogy közel 500-szor töltöttünk együtt egy kellemes délutánt, feledve bajainkat, bánatunkat.

Megalakulásunk óta 25-30 tagunk van. Öröm, hogy az alapító tagok nagy része ma is köztünk van. Ezek: Berta Károlyné (95 éves), Berta Lászlóné, Főfai Józsefné, Forster Mátyásné, Diósi Józsefné, Koch Jánosné, Krausz Mártonné, Lakatos Jánosné, Lamm Andrásné, Papp Mihályné, Porteleki Jánosné, Szalai Lajosné, Szappanyos Zoltánné, Tóthné Szűsz Zsuzsanna, Türkösi Józsefné és jómagam.

Sajnos néhányan már örökre eltávoztak közülünk. Emlékezzünk rájuk a mai alkalommal egy-egy

gyertya gújtásával. Ezek: Binder Éva, Györfi Jánosné, Kővári Jánosné, Binder Mátyás, Brunn Jánosné, Szegedi Andrásné, Pap Sándorné és Ambrózi Imre.

A 10 év alatt eget rengető nagy dolgokat nem csináltunk, de eredeti célkitűzésünket elértük.

Létrehozunk a faluban egy olyan összetartozó kis közösséget, amelynek segítségével közösségi rendezvényeken (óvoda, iskola, nemzetiségi napok) is számíthatnak.

Szívesen meséltünk az elmúlt télen a fiataloknak a régi idők szokásairól, gyermekkorunk játékaikról. Szívesen tanítottuk őket régi ételek készítésére, pl. rétesnyújtás, fánk és forgácsfánk sütés.

Mi pedig heti találkozásaink alkalmával jól érezzük magunkat, ki ki kedve szerint beszélgethet (politika, pletyka kizárva), kézimunkázhat, játszhat (a kártyaparti néha záróráig tart).

Nem feledkezünk meg a névnapok és születésnapokról sem. Gyakran ünnepelelünk.

Meg kell még említeni kirándulásainkat és színházlátogatásainkat is. Ezek főleg az első években voltak gyakoriak, amikor még kaptunk autóbust és mi is 8-10 évvel fiatalabbak voltunk. Eljutottunk

Budapestre, a Parlamentbe, Gödöllőre, Ópusztaszerre, Kiskunhalasra, Kalocsára, Kecelre, Szigetszentmiklósrá, körbejártuk a Balatont. Voltunk fürödni Gunarason, Harkányban. Évenként 1-2 alkalommal a Pécsi Nemzeti Színházba is elmentünk. Minden utunkról minden alkalommal szép élményekkel gazdagodva tértünk haza.

Kapcsolataink más klubokkal

1997-ben kerültünk kapcsolatban a Budapesti Postás nyugdíjas klubbal, melynek vezetője györkönyi származású (Szutorné Leidal Mária). 3 éven át kölcsönösen találkoztunk. Sikeres budapesti és gödöllői kirándulásunk nagyrészt nekik köszönhető.

1999 óta minden évben augusztus utolsó szombatjain rendezünk megyenyugdíjas találkozónkat, melyre a Nagydorogi Klubon kívül még más klubot is meghívunk.

Igy jártak nálunk a Bólyi, a Németkéri és a Budakeszi „özvegy férfiak” Klubjának tagjai is. Látogatásaikat természetesen viszonztuk.

Legutóbb a Komárom-Esztergom megyei Tarjánból kerestek meg azzal a kéréssel, hogy jövőre szeretnének eljönni hozzánk és természetesen a Pincehegyre.

Az elmúlt 10 évben sok segítséget kaptunk a Művelődési Ház, Teleház dolgozóitól, Livitől, Jucitól és Rózsikától. Az óvodai dolgozóktól és a gyerekektől (karácsonyi műsorok) a Napközi konyha dolgozóitól.

Nekik itt és most szeretnék köszönetet mondani segítségükért és a következő 10 évben is számítunk rájuk.

(folytatás a köv. oldalon)

Anyagi támogatást kaptunk minden évben a Német Kisebbségi Önkormányzattól valamint a községi önkormányzattól, nekik is köszönjük és az ő támogatásukra is számítunk a következő években is.

Kívánom, hogy a következő éveket mindannyian erőben, egészségben tölthessük együtt.

Kívánom, hogy mindig jusson idő:

- nevetni, mert ez a lélek legszebb zenéje,
- olvasni, mert ez a bölcsesség alapköve,
- dolgozni, mert ez a siker ára,
- játszani, mert ez az örök ifjúság titka,
- szeretetet adni, mert ez gyógyítja az embert (azt is aki adja, azt is aki kapja),
- egy pillanatnyi mosolyra, mert ez az arc legszebb ékszere,
- és néhány kedves szóra, mert ezzel egymás számára könnyebbé tehetjük az életet.

Lückl Fülöpné

Bemutatjuk...

Beanett Bt., azaz a györkönyi varroda

A BEANETT Bt. 1992-ben alakult munkaruházati termékek gyártására. Vezetője Feil József, székhelye Pakson van. A cég jelenleg 220 alkalmazottat foglalkoztat.

A györkönyi varroda ennek a nagy cégnek egy kihelyezett üzeme, melynek vezetőjét, Klág Jánost faggadtam.

- *Mikor alakult a györkönyi varroda?*
- Két évvel a nagy cég megalakulása után, pontosan 1994. szeptember 1-től dolgozunk itt.
- *Hány fő dolgozik itt, és ebből mennyi györkönyi?*
- Összesen 36-an vagyunk, ebből -a pontos számnak utánanézek...- 22 helybéli, a többiek Pusztahencséről

és Nagydorogról járnak be.

- *Hány négyzetméteren dolgoztok, ügylátom, elég szűkös a hely?*
- Egy nagy terem és két kis helység áll rendelkezésünkre. A nagy teremben van a szalag, a két kicsiben a vasaló, illetve a meó. Valóban szűken vagyunk, de bővítés helyett inkább felújításra lenne szükségünk.
- *Milyen termékeket készítenek itt?*
- Munkaruházatot, munkaköpenyt, egészségügyi ruházatot, és egyéb bér munkával is foglalkozunk, például nemrég női köntösöket készítettünk bevásárlóközpontok részére. A munkaellátottság biztosított, mindig van mit csinálni.
- *Milyen gépeken dolgoztok?*

- Sima, egyszerű gépeket használunk (lyukasztó, gombozó, varró-, és tisztázó gépeket).

- *Hogyan folyik a munka, milyen fázisok vannak?*

- A gyártás valamennyi fázisát mi végezzük, szalagrendszerben dolgozunk, ez azt jelenti, hogy a munka elkezdődik a szalag elején és mire a végére ér, már kész is a ruha. A folyamatok: előkészítés, zsebzés, összeállítás, befejezés (gallér, vasalás, lyuk, gomb), legvégén pedig csomagolás.

- *További jó munkát kívánunk, és köszönjük az interjút!*

Braunné Bösz Helga

Képek a varrodából...

Márton-napi lámpás felvonulás egy résztvevő szemével

November 11-én sötétedés után különös zaj és fényhatás zavarta meg a nyugodt őszi estékhez szokott falucska lakóit. Hosszú, világító, tekergőző kígyóként vonult végig az utcákon kicsi és nagy, öreg és fiatal, fáklyát vagy (folyton „elaludó”) lámpást fogva a kezében. Az emberek beszélgettek, nevettek útközben, mindenki felszabadultnak, nyugodtnak tűnt. Jó volt ezt látni!

A barangolás előtt a gyerekek műsora megadta a kellő

hangulatot. Nagyon szépen szavaltak -és amit jó volt hallani-, énekeltek a gyerekek. Úgyesek voltak! A technika ördöge persze megpróbálta kikezdeni őket, de az iskolások állták a sarat, és még nagyobb átéléssel énekeltek. Szívesen nótáztattam volna én is -őket erősítendő, de sajnos nem nagyon ismertem a dalokat.

Avásár is nagy sikert aratott, nemcsak nálam. Szép tárgyakat lehetett vásárolni nagyon olcsón. Volt például adventi koszorú, Márton-napi liba tollazattal vagy megkopasztva, ki hogy' szereti, mécses, ha valaki üres kézzel érkezett volna, volt zsákbamacska pici ajándékokkal, egyszóval minden, ami egy ilyen vásárba kell. Talán csak egy valami hiányzott, a forralt bor. Ilyenkor télidőben az szokott apuka, anyuka, papa, mama védőitala lenni, nem a tea! Vagy lehet, hogy volt itóka, csak én nem

láttam, éreztem az illatát? Őszintén megmondva a

bazár amaz felén nem jártam, tehát arról nem szólhatok rövidke beszámolómban. Majd jövőre alaposabban veszek szemügyre mindent, ezt megígérhetem.

Köszönöm az Általános iskola Diákönkormányzatának és Német munkaközösségének ezt a szép és felejthetetlen estét! Még sok ehhez hasonló remek ötletet és kitalációt kívánok Nekik!

Nagyon remélem, és várom a folytatást: ZB, amolyan Helyszíni tudósító

Óvodai Hírek

Bemutatjuk új óvónőnket

Farkas Kinga vagyok, a Napsugár Óvoda Tulipán csoportjának új óvónője.

Jelenleg a nagymamával és a keresztapámmal lakom a Szabadság utcában, akik törzsgyökeres györfkönyiek. A szüleim is itt éltek valamikor a faluban. Ótálaluk többen is ismernek engem, így nem teljesen „idegenként” kerültem ide.

1981-ben születtem Szekszárdon. Általános iskolába Fácánkertbe jártam. Középiskolai tanulmányaimat a tolnai Sztárai Mihály Gimnáziumban végeztem, 2000-ben érettségiztem. Ebben az évben felvételt nyertem a Pécsi Tudományegyetem Illyés Gyula Főiskolai Kar óvodapedagógus szakára. 2003-ban diplomáztam. Főiskolai éveim alatt Óvodás Torna képzésen is részt vettem.

Az államvizsga után sajnos nem sikerült elhelyezkednem, így egy számítástechnikai szoftverüzemeltetői tanfolyamot végeztem el Szekszárdon. 2004-ben sikerült elhelyezkednem Dombóváron egy műanyagipari cégnél. Ekkor

költöztem el Fácánkertből. Ennél a cégnél voltam addig, amíg nem adódott az a lehetőség, hogy végre óvónőként dolgozhassak.

Most pedig azt csinálom, amit mindig is szerettem volna, gyerekek között vagyok és nevelem őket.

Óvodás szüreti mulatság

A nevelési év első szülői értekezletén merült fel igényként a szülők részéről a szüreti vigadalom megrendezése. Az SZMK tagjai és a szülők mindennemű segítséget megígérték, úgy, mint műsorszervezés, díszletkészítés, a vásáron árusításra kerülő tárgyak, sütemények készítése.

A műsort a néphagyományokból merítve úgy állítottuk össze, hogy a gyerekek mellett a vállalkozó kedvű szülők is részt vehessenek.

A vásárra barkácsoltunk, agyagoztunk, a szülők díszpárnákat, kötényeket varrtak. Kis agyagcsuprokba szilvalekvárt

készítettünk. A szülők, nagyszülők süteményeket hoztak.

Szombat délelőtt

az óvoda előtt a szülők feldíszítették a teret, elhoztuk a központból a „hívogató táblákat”.

Délután három órára az óvodához jött az ifjúsági tánccsoport és az iskolások zenekarral kísérvé. Elkezdődött hát a mulatság, összejött a falu apraja-nagyja, vidéki és külföldi nézőink is voltak.

Nagy sikere volt mind a gyerekfelöltt produkciónak, mind a táncosoknak. A vásár volt a hab a tortán. Szinte minden elkelt, az ételek elfogyasztása után a vendégek a becsületkasszába fizethettek. Így szép összeggel gyarapítottuk az óvoda pénztárcáját.

Jól esett a sok dicséret és az elismerő, köszönő szó! Ismét megerősödött bennünk, hogy összefogással minden lehetséges, és minden könnyebb. Köszönet minden segítőnek és támogatónak!

Rodenbücherné Hahn Edit